

האם מקבלים חיילי צה"ל ציווד לקווי?

אודיסיאה של נעל

היתה עשויה בדיוק לפי המיפרט של צה"ל לגבי נעל צבאית סימן 3 גם החומרים מהם היתה מורכבת היו בדיוק החומרים שדורש תיק המיפרט של חיל ההספקה מיצרני הנעליים: עור בוקס עליון עשוי מעור עיזים בצבע שחור, חצאי סוליות מגומי, חוטי תפירה מפשתן, עקבי גומי יצוקים, עור בקר לרפידה, חוטי תפירה מגילון שזור לתפירת הלשון, סרט כותנה לחיוק תפר החיבור, דבק וינאי להדבקת המילוי האחורי, דבק גומי להדבקת חלקי העלית, דבק ניאוליט להדבקת הסוליות והעקב ועוד עשרות דרישות, החל מצורת מתחת האימום וכלה בצורת היצירה של הנעל.

אך קרה אם כך, שנעל שיוצרה לפי

היא לא היתה נוחה לרגל כבר מ"היום שקיבלתי אותה", סיפר. "אחרי חמישה ימי נעילה החל בוחן הרגל השמאלי לית להתנפח ובמקום התפתח אחר-כך פצע מוגלתי. כעבור שלושה שבועות בדיוק התפרקה הנעל לגורמיה, הגיעה למצב בו היא מוצגת בתמונה שבראש עמוד זה. קצת קשה לצעוד בה במצבה. אילו היתה נעולה לרגלו של חייל במלחמה, אי אפי שר היה להאשים אותו אם היה חולץ או תה ומעדיף ללחום יתר.

היא לא היתה מיקרה בודד ויוצא-דורו פן. על פי עדותו של החייל שעל רגליו התבלו הנעליים הצבאיות תוך שלושה שבועות, סבלו כ-50% מהחיילים במחלק שבועות. תו מבעיות נעליים דומות. חלקם התלוצצו על פצעים ואגוזות. נעלי האחרים הושחתו כמעט באותה מידה וצורה.

השאלה המתבקשת מאליה מול הנעל הצבאית היתה: מה הולך כאן?

לנוכח הפרשיות האחרונות שהתגלו במערכת הביטחון, אי אפשר היה להימנע מהחשד שהנעל הצבאית פגומה. שמישהו רימה את צה"ל ואת חייליו, סיפק להם מוצר קלוקל, שיוצר מחומרים באיכות גרועה. הייתכן כי מצב הדברים התדרדר עד כדי כך? הרי בסופו של דבר, לכל אלה המייצרים נעליים בצה"ל יש בנים, אחים או קרובי מישפחה המשרתים בצבא. האם אפשרי מצב בו תרד השחיתות עד לסוליות הנעל הצבאית?

השחתה ללא שחיתות

הנעל הצבאית של טירון הנח"ל המוצנח עברה מיד ליד. כל אחד מהיושבים סביב השולחן במפקדת קציני הספקה-ראשי של צה"ל נטל את הנעל בידו, בחן אותה בהבעה חמורת-סבר, למרות שבצורתה המתפרקת נראתה הנעל כמחייבת, היא לא היתה סימפטטית ביותר. היא היתה ממוספרת. הופיע עליה תאריך הייצור: יוני 1974. מיספר קוד איפשר גם זהו מיידי של הייצור שייצר את הנעל וסיפק אותה לצה"ל — בית-החרוץ שת נעלי ירושלים שבירושלים. הבוחנים מיששו את הנעל בידיהם, בדקו את החורים מרים מהם יוצרה. אחרי בדיקה קפדנית ומדוקדקת הם יכלו להיאנח ברווחה. הנעל היתה אומנם מושחתת לחלוטין, אבל שום שחיתות לא גרמה לכך. היא

היא נראתה כאילו הלכו בה ברגל על פני חצי כדור הארץ. סוליית הגומי שלה היתה משופשפת עד שניכרו בה חוטי הפישתן המאחים את הגומי הסינטטי למיקשה אחת. החוטים המחברים את השכבות השונות של הסוליה לעור העליון של הנעל היו פרומים כולם.

נעל היא רק נעל, אפילו אם היא נעל צבאית. לא הובטחו לה חיי נצח. מה שזיער זע יותר ממראה הנעל היה סיפורו של החייל שנעל אותה. החייל, בנה של אי שיות ציבורית ידועה שהלכה לעולמה (השם שמור במערכת) הוא טירון ביחידת נח"ל מוצנח. הוא קיבל את הנעליים הצבאיות שלו עם גיוסו, חדשות לגמרי.

אמא של חייל מסרה את המוצג למערכת.

נעל צבאית. מהסוג שמאות האלפים שעברו דרך צה"ל נעלו כמותה על רגליהם. חרשו בה את הארץ לאורכה ולרוחיה. דילגו עימה על הגבלאות והלכו עימה למלחמות וחזרה. אף פעם היא לא היתה בתחום אביורי הנוחות. היבלות, הפיטריות והצלקות האדומות היו חלק בלתי נפרד ממנה. עוד מתקופת הצבא הבריטי.

אבל הנעל הזאת היתה באמת במצב מחריד. הסוליה שלה נפערה לשלוש רצופות נפרדות, כשהרצועה האמצעית משרתבת בין השתיים האחרות כלשון אימי תנית של דרקון.

נעליים מצריות

במלחמת ששת-הימים היו נעלי הצבא המצרי סמל לתבוסתו. החיילים המצריים הנמלטים חלצו את נעליהם ונסו יחפים במידבר. אחת הסיבות לכך היתה הסוג הגרוע של הנעליים הצבאיים המצריים. בתמונה נראים חיילים מצריים שבוים המקבלים נעליים בשבי.

בדיקת גיפוד

מכונה מיוחדת במעבדת הביקורת של מפקדת חיל אס"פ בודקת מידגם מכל מישלוח נעליים.